

İstanbul, 19.04.2013

6456 Sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hakkında Bilgilendirme

DUYURU NO:2013/49

18 Nisan 2013 tarihli ve 28622 sayılı Resmi Gazete'de 6456 sayılı "Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" yayımlanmış olup, ilgili kanun ile özellikle vergi mevzuatında yapılan değişikliklere aşağıda yer verilmiştir.

Bilgilerinize sunarız.

Arkan & Ergin Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.
Member of JPA International

1) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nda yapılan düzenleme;

6456 sayılı kanunun 14.maddesi ile 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine "faiz gelirleri" ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen fıkra ile maddenin yeni şekli aşağıdaki gibi olmuştur.

6456 Sayılı Kanun ile Değişmeden Önceki Eski Metin	6456 Sayılı Kanun ile Değiştirilmiş Metin
<p><i>İstisnalar</i></p> <p><i>Madde No:29</i></p> <p><i>Aşağıda yazılı muameleler dolayısıyla alınan paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden müstesnadır:.</i></p> <p>.</p> <p><i>c) Hususi kanunlarla her türlü vergiden istisna edilmiş olan esham ve tahvillerin, faiz, temettü ve ikramiyeleri ile Merkez Bankasınca ihraç edilen likidite senetlerinden elde edilen faiz gelirleri,</i></p> <p>.</p> <p>.</p> <p><i>Vergiden müstesnadır.</i></p>	<p><i>İstisnalar</i></p> <p><i>Madde No:29</i></p> <p><i>Aşağıda yazılı muameleler dolayısıyla alınan paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden müstesnadır:.</i></p> <p>.</p> <p><i>c) Hususi kanunlarla her türlü vergiden istisna edilmiş olan esham ve tahvillerin, faiz, temettü ve ikramiyeleri ile Merkez Bankasınca ihraç edilen likidite senetlerinden elde edilen faiz gelirleri <u>ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralar,</u></i></p> <p>.</p> <p><i>Vergiden müstesnadır.</i></p>

2) 193 sayılı Gelir vergisi Kanunu'nda yapılan düzenleme;

6456 sayılı kanunun 15. Maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'na geçici 84. madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 84 – Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkra çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.”

Söz konusu madde ile Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen sözleşmeler çerçevesinde sağlanan hibelerin gelir olarak dikkate alınmayarak bir fon hesabına alınması ve hibelerin ilişkili olduğu projelere ilişkin harcamaların bu fondan karşılanması amaçlanmaktadır. Ayrıca söz konusu hibelerden herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutar bulunması halinde bu tutarlar gelire dâhil edilerek vergilendirilecektir.

Yukarıda belirtilen hibelerle karşılanan yıllara sari inşaat işleri dolayısıyla yapılacak hakediş ödemeleri ve serbest meslek ödemeleri üzerinden Gelir Vergisi ve Kurumlar Vergisi Kanunu'na göre vergi kesintisinin yapılmayacak olmasıyla da söz konusu hibelerin etkinliğinin artırılmasının amaçlandığı düşünülmektedir.

3) 492 Sayılı Harçlar Kanunu'nda yapılan düzenlemeler;

3.1) 6456 sayılı kanunun 17. maddesiyle 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmiştir. Buna göre Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı için harç ihdas edilmiştir.

XV – Elektrik üretimi lisans harçları:

1-Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı (Her yıl için):

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, özelleştirme bedeli, lisans ihale bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden ;

Binde 15

Üreticilerin kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli gayrisafi iş hasılatına dâhil edilmez.

3.2) 6456 sayılı kanunun 16. Maddesiyle 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 113. maddesine eklenen fıkra ile maddenin yeni şekli aşağıdaki gibi olmuştur.Yeni ihdas edilen elektrik üretim lisans harcının ödeme zamanı ve yeri maddede belirtilmiştir.

<i>6456 Sayılı Kanun ile Değişmeden Önceki Eski Metin</i>	<i>6456 Sayılı Kanun ile Değiştirilmiş Metin</i>
<p><i>İmtiyazname, Ruhsatname ve Diploma Harçları</i></p> <p><i>Üçüncü Bölüm</i></p> <p><i>Harcın Ödenmesi</i></p> <p><i>Ödeme Zamanı</i></p> <p><i>Madde No:113</i></p> <p><i>Bu harçlar peşin olarak alınır.</i></p> <p><i>(Değişik: 28/12/2001-4731/6 md.) Yıllık harçlar, her yıl ocak ayının başında yıllık olarak tahakkuk ettirilmiş sayılır. Tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ olunmaz ve ocak ayı içerisinde ödenir. (Ek cümle: 31/5/2012-6322/18 md.) Denetim kuruluşları yetkilendirme belgesi harçları ise kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, bağımsız denetim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir.</i></p>	<p><i>İmtiyazname, Ruhsatname ve Diploma Harçları</i></p> <p><i>Üçüncü Bölüm</i></p> <p><i>Harcın Ödenmesi</i></p> <p><i>Ödeme Zamanı</i></p> <p><i>Madde No:113</i></p> <p><i>Bu harçlar peşin olarak alınır.</i></p> <p><i>(Değişik: 28/12/2001-4731/6 md.) Yıllık harçlar, her yıl ocak ayının başında yıllık olarak tahakkuk ettirilmiş sayılır. Tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ olunmaz ve ocak ayı içerisinde ödenir. (Ek cümle: 31/5/2012-6322/18 md.) Denetim kuruluşları yetkilendirme belgesi harçları ise kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, bağımsız denetim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir.</i></p> <p><i><u>Elektrik üretimi lisans harçları her yıl kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, elektrik üretim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir. Genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretimi lisans harçlarından hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisans harçlarının %90'ı, haziran ayının sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesine aktarılır. Hesaplanarak aktarılan bu tutarlar, 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanuna göre belediyelere ve il özel idarelerine ayrılacak payların hesabında matraha dâhil edilmez.</u></i></p>

KANUN

KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA

KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE

DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 6456

Kabul Tarihi: 3/4/2013

MADDE 1 – 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet dış borcu”, “Garantili imkân”, “Genel giderler” ve “Stratejik ölçüt” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “İkraz ücreti” tanımından sonra gelmek üzere “Mutabakat Zaptı”, “Türev ürün” tanımından sonra gelmek üzere “Ulusal Fon”, “Ulusal yetkilendirme görevlisi”, “Uygulama birimi” ve “Yararlanıcı” tanımları eklenmiştir.

“Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü mali yükümlülüğü,”

“Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,”

“Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,”

“Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,”

“Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon’un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,”

“Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,”

“Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,”

“Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,”

“Yararlanıcı: Avrupa Birliği mali iş birliği kapsamında program ve/veya proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,”

MADDE 2 – 4749 sayılı Kanununun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddi olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tabi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usule tabi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş, tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve sermayesinin tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin ana sözleşmesi ve değişiklikleri Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi’nde yayımlanır. Bu şirketler 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1) sayılı tarifenin “C) Ticaret Sicili harçları:” başlıklı bölümünde sayılan, ticari işletme rehni dâhil her türlü ticaret sicili harçlarından ve Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi’nde yapılacak her türlü ilana ilişkin ilan ücretlerinden muafır. Bu şirketlerin yurt içinde ihraç ettiği kira sertifikalarına ilişkin şirket ile gerçek ve tüzel kişiler arasındaki ihtilaflarda Ankara Asliye Ticaret Mahkemeleri yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddi olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılmak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukuki işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer

maddi olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usul ve esaslara tabidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir.”

“Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tabi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tabidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tabi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır.”

MADDE 3 – 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır.”

“Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 4 – 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “krediler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5 – 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına “kaynaklanan ödemeler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6 – 4749 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur.”

MADDE 7 – 4749 sayılı Kanunun 14/A maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 8 – 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“7/A maddesi kapsamında gerçekleştirilecek işlemler ve ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır.”

MADDE 9 – 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hazine alacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “diğer Hazine alacakları,” ibaresi ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müsteşarlığa bağlı muhasebe birimleri hesaplarına kaydedilen menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların hesaplardan çıkarılmasına Bakan yetkilidir. Hesaplardan çıkarılan menkul kıymetler, 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan sürelerle tabi olmaksızın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilir.”

MADDE 10 – 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Fonlara yapılacak aktarımlar

EK MADDE 1 – Tam mükellef sermaye şirketlerine iştirak etmek suretiyle finansman sağlayan tüzel kişi ve

girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılabilecek üst fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafların üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 11 – 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ulusal Fonun kullanımı

EK MADDE 2 – Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye tarafından sağlanacak eş finansman ile Avrupa Komisyonuna yapılacak iade, kur farkı, gecikme faizi ve benzeri nedenlerden doğabilecek finansman ihtiyaçları, yararlanıcılar tarafından sağlanır. Bu fıkra kapsamındaki finansman, ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerine yararlanıcılar tarafından en geç otuz gün içinde Ulusal Fona aktarılır. Ulusal Fona aktarılan tutarlar, Mutabakat Zaptı ve Avrupa Komisyonu ile imzalanarak usulüne göre yürürlüğe konulan diğer anlaşmalarda yer alan hükümler çerçevesinde kullanılır.

Yararlanıcıların birinci fıkra kapsamındaki yükümlülüklerini zamanında yerine getirmemeleri hâlinde, sözleşmeye bağlanmış projelere ilişkin olarak uygulama birimlerine aktarılması gereken tutarlar ile Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yararlanıcılar adına yapılacak ödemeler için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Bu fıkra kapsamında yararlanıcılar adına yapılan ödemelerden doğan alacakların tahsilinde, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamı dışında kalan kurumlar için 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar için 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Umumi, Mülhak ve Hususi Bütçelerle İdare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususi İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilâfların Tahkim Yolile Halli Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avrupa Komisyonu tarafından tahsis edilen fonların Ulusal Fona transferinde gecikme yaşanması hâlinde, anlaşmalar çerçevesinde uygulama birimleri tarafından sözleşmeye bağlanan projelere ilişkin zorunlu aktarımlar için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Avrupa Komisyonu tarafından Ulusal Fona aktarılmasını müteakip söz konusu fonlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Birinci fıkra kapsamında, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan ancak kullanılmayan tutarlar, ilgili program kapandıktan sonra genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kurum ve kuruluşlarca aktarılan ve kullanılmayan tutarlar ilgili kuruma iade edilir.

Mali iş birliği kapsamındaki program ve projelerin uygulanması sırasında uygulama birimleri tarafından gecikme cezası da dâhil olmak üzere yüklenicilerden tahsil edilen tutarlar, söz konusu program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilir.

Ulusal Fon adına açılan Avrupa Birliği katkı hesapları dışındaki hesaplardan elde edilen nemalar her mali yıl sonunda genel bütçeye gelir kaydedilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 12 – 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Temettü ödemeleri ile kâr aktarımlarının taşınmaz devri ile yapılması

EK MADDE 3 – 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki teşebbüsler ile Hazineyi veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığının pay sahibi olduğu kuruluş, şirket, işletme ve bankaların Müsteşarlığa veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığına yapacakları temettü ödemeleri ile mevzuatlarından doğan kâr aktarımları, nakdi ödeme yanında mülkiyeti söz konusu teşebbüs, kuruluş, şirket, işletme ve bankalara ait olan taşınmazların mülkiyetinin Hazineye devri suretiyle de gerçekleştirilebilir. Teşebbüs, kuruluş, şirket, işletme ve bankaların bu yöndeki talebinin ilgisine göre Müsteşarlıkça veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca uygun bulunması hâlinde, Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedelleri üzerinden bu taşınmazların mülkiyetlerinin Hazineye devrine, ilgisine göre Bakanın veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığının bağlı olduğu Bakanın uygun görüşü üzerine Maliye Bakanı yetkilidir.

Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedeller 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 267 nci maddesinin uygulanmasında emsal bedeli olarak dikkate alınır.

Bu madde kapsamında temettü ödemeleri ile kâr aktarımlarının taşınmazların mülkiyetinin Hazineye devri

yoluyla yapılması hâlinde 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususları düzenlemeye ve tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 13 – 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi” ibaresi “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 14 – 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “faiz gelirleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 15 – 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 84 – Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalmaması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkraya çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.”

MADDE 16 – 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 113 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Elektrik üretimi lisans harçları her yıl kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, elektrik üretim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir. Genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretimi lisans harçlarından hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisans harçlarının %90’ı, haziran ayının sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesine aktarılır. Hesaplanarak aktarılan bu tutarlar, 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanuna göre belediyelere ve il özel idarelerine ayrılacak payların hesabında matraha dâhil edilmez.”

MADDE 17 – 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XV – Elektrik üretimi lisans harçları:

1- Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı (Her yıl için):

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, özelleştirme bedeli, lisans ihale bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden

Binde 15

Üreticilerin kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli gayrisafi iş hasılatına dâhil edilmez.”

MADDE 18 – 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 18 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesi Banka hakkında uygulanmaz.”

MADDE 19 – 1211 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23 – Denetleme Kurulu, Genel Kurulca seçilecek dört üyeden oluşur. Bir denetleme kurulu üyesinin üyelikten ayrılması hâlinde, denetleme kurulunun diğer üyeleri, genel kurulun ilk toplantısına kadar görev yapmak üzere yerine seçilme şartlarını taşıyan birisini seçerler.

Denetleme Kurulu üyelerinin görev süreleri iki yıldır.

Denetleme Kurulu üyeliğine seçileceklerin yüksek öğrenim yapmış, bankacılık ve muhasebe alanında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları şarttır.”

MADDE 20 – 1211 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçiler hariç olmak üzere Banka mensupları ile Banka Meclisi üyeleri hakkında, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi hükümleri uygulanır.”

MADDE 21 – 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, görev sürelerinin bitimine kadar görevlerini ifaya devam ederler.”

MADDE 22 – 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (s) ve (y)” ibaresi “(a), (b), (s), (y) ve (z)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“z) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar.”

MADDE 23 – 1319 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (f) ve (i)” ibaresi “(a), (b), (f), (i) ve (j)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“j) 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan arazi ve arsalar.”

MADDE 24 – 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinemez.”

MADDE 25 – 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Her türlü afetten” ibaresi “Her türlü acil durum ve afetten” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26 – 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına; “haberleşme,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kongre merkezi, kültür ve turizm yatırımları, ticari bina ve tesisler, spor tesisleri, yurtlar, tema parklar, balıkçı barınakları, silo ve depo tesisleri, jeotermal ve atık ısıya dayalı tesisler ve ısıtma sistemleri” ibaresi, “demiryolu” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve raylı sistemler” ibaresi, “gar kompleksi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve istasyonları, teleferik ve telesiyej tesisleri” ibaresi, “sınır kapıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve gümrük tesisleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 27 – 3996 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada’da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yaptırabilir.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yaptırabilirler. Bu şirketlerin daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş olması bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenilmesine engel değildir.

Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir.”

MADDE 28 – 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 25 – Mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun ile bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosu, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilir.

Devir ve tasfiye işlemlerini takiben, Gayrimenkul A.Ş. bilançosunun aktifinde yer alan Hazineden olan destekleme alacakları ile devir işlemi öncesi Tütün Destekleme Bilançosunun pasifinde ticari borçlar kaleminde yer alan borçlar karşılıklı olarak terkin edilir.

Bu kapsamda yapılan işlemler nedeniyle oluşan gelir ve giderler kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Devir ve terkin işlemleri nedeniyle yapılan işlemler harçtan, düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden müstesnadır.”

MADDE 29 – 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendinde yer alan “finansmanı dış kredilerle sağlanan projelerle ilgili ithalata ilişkin izinleri vermek,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“d) Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri;

1) Bireysel katılım sermayesi ve Türk parasının kıymetini koruma ile ilgili konularda mevzuatı hazırlamak, uygulamak, ilgili kuruluşlarda uygulanmasını izlemek, yönlendirmek ve denetimini sağlamak, bu mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyum çalışmalarını yürütmek,

2) Kambiyo politikalarına ilişkin esasları düzenlemek, kambiyo politikalarının uygulanması ile ilgili konularda Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ilişkilerini kurmak,

3) Mali sektöre ilişkin iç ve dış gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, mali sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak,

4) Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla iş birliği yapmak,

5) Müsteşarlıkça verilecek benzeri görevleri yapmaktır.”

MADDE 30 – 4059 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Petrol Kanununun vergi dışında kalan hükümleri ile” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 31 – 4059 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “Müsteşar Yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Kurul Başkanı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 32 – 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Hazine Müsteşarlığından” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından”, “Hazine Müsteşarlığı” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 33 – 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11 – Bu maddenin yayımı tarihinden önce Sosyal Güvenlik Kurumundan İşsizlik Sigortası Fonuna bu Kanun hükümleri kapsamında aktarılan tutarlar ile Hazine Müsteşarlığından İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan devlet payı tutarlarına ilişkin fazla ve/veya eksik ödeme yapıldığının tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir.”

MADDE 34 – 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesinde yer alan “Devlet katkısı ve varsa getirilerinin” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarın” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirilerinden” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarlardan” şeklinde, “Devlet katkısına ilişkin hesabındaki varsa hak kazanılmayan birikim tutarı” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki varsa hak kazanılmayan tutarlar” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirileri” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki tutarlar” şeklinde değiştirilmiş, maddenin dördüncü fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ödenmediği veya eksik ödendiği tespit edilen tutarlar, ödenmesi gereken tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir.”

“Katılımcıların Devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanmasından şirketler sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir.”

“Bu madde kapsamında; Devlet katkısının Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine, emeklilik gözetim merkezince şirketlere, şirketlerce katılımcıların hesaplarına ödenmesi yahut hak kazanılmayan tutarların şirketlerce geri ödenmesi için Müsteşarlıkça tanımlanan azami ikişer iş günlük işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmez. Emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmez.”

MADDE 35 – 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin altıncı fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Müsteşarlıkça uygun görülen programlı geri ödeme tutarları hariç, aktarım tarihinden itibaren üç yıl içinde katılımcı tarafından malûliyet ve ölüm haricindeki bir nedenle, aktarılan birikimlerin bir kısmının veya tamamının alınarak sistemden çıkılması durumunda, aktarım nedeniyle istisnadan yararlanılan tutar üzerinden yüzde 3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılır.”

MADDE 36 – 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Mülkiyeti Hazineye veya kamu idarelerine ait olan taşınmazlardan bir kamu idaresine tahsisli olan ancak başka bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için ihtiyaç duyulan taşınmazlardan fiilen kamu hizmetlerinde kullanılanlar dâhil olmak üzere, hangi kamu idaresinin taşınmaza daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyumazlıklarda nihai karar vermeye, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafirhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliklerinin kendilerince, Bakanlıkça, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; değerlendirme işlemini yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullere göre satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı aynı hak tesis edilmek suretiyle veya diğer

yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.

Üçüncü fıkra kapsamındaki taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idare bütçesine münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğerlerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktararak bütçelerine gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri, maliki idareler dışında diğer idarelerce yapılan taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlerden düşülür.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, uygulamayı yönlendirmeye ve izlemeye, uygulamada ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 37 – 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya adlarına kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından başvuruda bulunulması hâlinde; sözleşmeden doğan irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedellerinin gecikme zamları ile birlikte ödenmesi, Bakanlık aleyhine açılmış varsa davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve buna ilişkin belgelerin aslının Bakanlığa ibraz edilmesi kaydıyla, sözleşmelerin devri dâhil bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın bu hükümler yerine toplam yıllık hasılatın binde biri oranında hasılat payı alınır ve ayrıca irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde yeni tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmasının talep edilmesi hâlinde, bu taşınmazlar hakkında bir defaya mahsus alınacak katılım payı üzerinden artırma ihalesi yapılır. İhale sonucunda en yüksek teklifte bulunan yatırımcıdan katılım payı tahsil edilerek irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmesi düzenlenir. Bu yatırımcıların toplam yıllık hasılatlarından binde bir oranında pay alınır, ancak irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri hariç diğer her türlü kıyı yapıları yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından talep edilmesi hâlinde, asıl alanın ve asıl alanlara ilave verilen alanların irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmeleri; bu sözleşmelere göre tahsil edilmesi gereken toplam yıllık hasılatın pay alınmasına ilişkin hükümler ile diğer hükümler korunarak alınması gereken toplam irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli üzerinden; tersane, tekne imal ve çekek yerlerine (yat çekek yerleri hariç) ilişkin olanlar ise, irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmadan sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın toplam yıllık hasılatın binde bir oranındaki pay üzerinden tek bir sözleşmeye dönüştürülebilir.

Bu maddenin beşinci ve yedinci fıkrası kapsamında kalan işlemler 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu kapsamında alınan harçlardan muaftır.”

MADDE 38 – 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılanlar da dâhil olmak üzere birden fazla kurum hasım gösterilerek açılan davalarla ilgili olarak mahkemelerce Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu aleyhine hüküm altına alınan tutarlar Hazine Müsteşarlığı tarafından ödenir.

Bu madde kapsamında kişilere yapılmış ve yapılacak ödemeler ile yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerine ilişkin tutarlar, 8 inci madde kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumunca asıl sorumlu olan işverenlerden tahsil edilerek Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Asıl sorumlu işverenin il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşlar ve bunlara ait tüzel kişiler olması hâlinde Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak tahsilat işlemlerinde 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı ile ilgili olarak tahsil edilen ancak kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumu hesaplarında bekletilen tutarlar, Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak tahsilatlar için de bu fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 39 – 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“İç denetçi kadrolarına atanma

GEÇİCİ MADDE 21 – Merkezî yönetim kapsamındaki idarelerde ve sosyal güvenlik kurumlarında mesleğe

özel yarışma sınavıyla girip yeterli sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil, denetçi, müfettiş, kontrolör, sigorta denetleme uzmanı, sigorta denetleme aktüeri, yasama uzmanı, düzenleyici ve denetleyici kurumlarda murakıp ve uzman ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterli sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil mali hizmetler uzmanı olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kendi idareleri, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterli sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil il eğitim denetmeni, muhasebe denetmeni, millî emlak denetmeni, sosyal güvenlik denetmeni veya mahalli idarelerde müfettiş olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Geçici 5 inci ve geçici 16 ncı maddelere göre atanan iç denetçiler, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, diğer idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar naklen atanabilirler. Bunlar, daha önce kendilerine verilen Kamu İç Denetçi Sertifikalarını kullanmaya devam ederler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde başvuru tarihi itibarıyla öğretim üyesi, tabip, diş tabibi, eczacı, veteriner, biyolog, hukuk müşaviri, Hazine avukatı, avukat, mühendis unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlardan, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olanlar, belirli dönemlerde yapılacak sertifika eğitimlerine 31/12/2015 tarihine kadar doğrudan katılabilirler. Bu eğitimler sonucunda yapılacak sınavlarda başarılı olanlar kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanabilirler ve bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. İdarelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak bu fıkrada sayılan unvanlar dışında ilave unvanlar belirlemeye, mühendislerle ilişkin olarak lisans mezuniyetine göre bölüm şartı getirmeye, bu fıkra kapsamındaki sertifika eğitimleri ve sınavlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve idarelerin özelliklerini göz önünde bulundurarak bu fıkraya göre atananların bir başka idareye naklen atanmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre atananlar İç Denetim Koordinasyon Kurulu koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı tarafından en az iki aylık sertifika eğitimine tabi tutulur ve eğitim tamamlandıktan sonra bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Fiilen en az üç yıl iç denetçilik yaptıktan sonra İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belli dönemlerde yapılacak sertifika sınavına girerek başarılı olanlara, bu Kanun kapsamındaki bütün idarelerin iç denetçi kadrolarına naklen atanmalarına imkân verecek nitelikte Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Bu maddeye aykırı bir şekilde iç denetçi kadrolarına atananların atamaları ile verilmiş ise Kamu İç Denetçi Sertifikası iptal edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve tereddütleri gidermeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından veya Üniversitelerarası Kurul Yabancı Dil Sınavından en az elli puan almış olanlar da bu maddede aranan yabancı dil şartını yerine getirmiş sayılır.”

MADDE 40 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, (e), (f), (j) ve (k) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz.”

MADDE 41 – 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel hukuk” ibaresinden önce gelmek üzere “gerçek kişiler ve” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasında yer alan “bir özel hukuk” ibaresi “bir gerçek kişi veya özel hukuk” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 42 – 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketleri.”

MADDE 43 – 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin on dokuzuncu fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve yirminci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(20) Sigorta eksperliği yapacakların niteliklerine; sigorta eksperlerinin sınıflandırılmasına, branşlar itibarıyla görev ve yetki alanlarının belirlenmesine; ruhsat, Levhaya kayıt ve faaliyete ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 44 – 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(10) Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç olmak üzere, sigorta acenteleri, bireysel emeklilik işlemleriyle ilgili aracılık ile Müsteşarlığın uygun göreceği sigortacılıkla bağlantılı diğer aracılık faaliyetleri dışında başka bir ticari faaliyette bulunamaz.”

MADDE 45 – 5684 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin;

a) Birinci fıkrasına “İlgili mevzuat ile zorunlu tutulan sigortalardan kaynaklanan bu fıkra kapsamındaki uyuşmazlıklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahipleri bu bölüm hükümlerine göre tahkim usulünden faydalanabilir. Sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonu giderlerine katılım Hazine Müsteşarlığınca ayrıca belirlenir.” cümleleri eklenmiştir.

b) On ikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Beş bin Türk Lirasının altındaki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları kesindir. Beş bin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararlarına karşı kararın Komisyonca ilgiliye bildiriminden itibaren on gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere Komisyon nezdinde itiraz edilebilir.”

“İtiraz talebinde bulunmak için bu madde uyarınca belirlenen başvuru ücretinin Komisyona yatırılması şarttır. İtiraz üzerine hakem kararının icrası durur. İtiraz talebi münhasıran bu talepleri incelemek üzere Komisyon tarafından teşkil edilen hakem heyetlerince incelenir. İtiraz talebi hakkında işin heyete intikalinden itibaren iki ay içinde karar verilir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları bu madde uyarınca süresinde itiraz başvurusunda bulunulmaması hâlinde kesinleşir. Bu uyuşmazlıklar hakkında bu madde uyarınca yapılan itiraz üzerine verilen karar kesindir. Kırk bin Türk Lirasının üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında itiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir.”

MADDE 46 – 5684 sayılı Kanunun 31/B maddesinin yedinci fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu surette tespit edilen katılım paylarının Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi giderlerini karşılayamaması durumunda bu madde uyarınca yayımlanacak yönetmelikte belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Birlik Yönetim Kurulunca üye şirketlerden ayrıca katılma payı talep edilebilir.”

MADDE 47 – 5684 sayılı Kanuna 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Hak sahiplerince aranmayan paralar

MADDE 33/B – (1) Özel hukuk hükümlerine tabi sigortalar kapsamında hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken her türlü paranın ilgili mevzuat uyarınca zamanaşımına uğraması ve ilgili şirket veya özel kanun hükümleri dâhilinde sigorta faaliyetinde bulunan kuruluşlar tarafından hak sahibine ulaşılamaması hâlinde, anılan paralar yapılacak ilanı müteakiben ilgisine göre Güvence Hesabına veya özel kanun hükümlerine dayalı olarak kurulmuş bulunan kuruluşlara gelir kaydedilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.”

MADDE 48 – 5684 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Görev ve yetki

MADDE 36/A – (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği sulh, asliye veya ağır ceza mahkemeleri yetkilidir.”

MADDE 49 – 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10 – (1) 33/B maddesinin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken paralara ilişkin olarak anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanan işlemler geçerliğini korur. Bu kapsamda olup anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanmayan işlemler, 33/B maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 50 – 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11 – (1) Bu maddenin yayımı tarihinden önce zorunlu sigortalar ve hayat sigortalarıyla sınırlı olarak kendilerine sözleşme yapma ve prim tahsil etme yetkisi verilen sigorta acenteleri bakımından 23 üncü maddenin onuncu fıkrasının bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan hükümlerinin bu maddenin yayımından itibaren iki yıl süreyle uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 51 – 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12 – (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı görülmekte olan davalar, davayı gören mahkemelerde görülmeye devam olunur. Bu

maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra söz konusu suçlardan dolayı açılan davalara, bu Kanunun 36/A maddesi çerçevesinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca görevlendirilecek ceza mahkemeleri tarafından bakılır.”

MADDE 52 – 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 53 – 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 17 nci maddesinin yirmi birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(21) a) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca, tarımsal amaçlı kooperatiflere veya bu kooperatiflerin ortaklarına kullanılan ve bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla muaccel hâle gelen krediler ile ilgili mevzuatı uyarınca yeniden yapılandırılan ancak taksitleri süresinde ödenmeyen kredi alacaklarının bakiye asılları ile ödenmeyen alacağın vadesinin başlangıç tarihi itibarıyla bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar %3 faiz uygulanarak hesaplanacak borç tutarının; bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarihi izleyen sekizinci ayın sonuna kadar Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Gıda, Tarım ve Hayvancılık il müdürlüklerine başvuruda bulunarak ilk taksit 2015 yılı Ekim ayından başlamak üzere ve her yıl ilk taksitin tekabül ettiği ayda toplam beş eşit taksitte, kooperatif tüzel kişiliğine kullanılan yatırım kredilerinde kalan vade süresinde ödenmesi şartıyla bu alacakların ödenen kısmına isabet eden fer’ilerin tahsilinden vazgeçilir. Ödenmesi gereken tutarların her bir taksit sayısı için (1,05) katsayı uygulanır.

b) Bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce dava konusu edilmiş ve/veya icra takibi başlatılmış alacaklar için, borçlunun bu fıkrâ hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunması hâlinde davalar sonlandırılır ve icra takipleri durdurulur. Bu fıkrâ kapsamında borçları yapılandırılan kooperatif ve/veya ortaklarının borçları müteakiben tasfiye olunacak alacaklar hesaplarından çıkarılarak vadesi gelmemiş hesaplara aktarılır.

c) Bu fıkrâ kapsamına giren alacakların tamamının bu fıkrâda öngörülen süre ve şekilde ödenmemesi hâlinde alacak ilgili mevzuatın öngördüğü şekilde hesaplanır ve ödenen tutarlar mahsup edilir.

ç) Bu fıkrâ kapsamına giren alacaklara karşılık bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ödenen tutarlar red ve iade edilmez.

d) Yeniden yapılandırma işlemi borcun maddi ve şahsi teminatının sukutunu icap ettirmediği gibi borçlunun müşterek borçlu ve müteselsil kefillerine de kefaletten çekilme hakkını vermez.

e) Bu fıkrâ kapsamında ödenmesi gereken taksitlerden birinin süresinde ödenmemesi veya eksik ödenmesi hâlinde ödenmeyen veya eksik ödenen taksit tutarlarının bu fıkrâ hükümlerine göre izleyen taksit ile birlikte ödenmesi şartıyla bu fıkrâ hükümlerinden yararlanır.

f) Bu fıkrâya göre ödenmesi gereken taksitlerden; gecikilen her ay ve kesri için 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranında hesaplanacak geç ödeme zammı ile birlikte ödenmesi şartıyla bu fıkrâ hükümlerinden yararlanır. Süresinde ödenmeyen veya eksik ödenen taksitlerin belirtilen şekilde de ödenmemesi, ikiden fazla taksitin süresinde ödenmemesi veya eksik ödenmesi hâlinde bu fıkrâ hükümlerinden yararlanma hakkı kaybedilir.

g) Bu fıkrânın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 54 – 22/4/1983 tarihli ve 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19 – 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunla Siyasi Partiler Kanununun 74 üncü maddesinde yapılan değişiklik hükümleri, anılan değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Anayasa Mahkemesi tarafından sonuçlandırılmamış denetimler hakkında da uygulanır.”

MADDE 55 – 1/6/2000 tarihli ve 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7 – 1/5/2000 tarihinden sonra Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu (DFİF) kaynaklarından kredi kullanan ve bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla kredi bakiyesi bulunan birliklerin, bu maddenin yayımını izleyen üç ay içinde tasfiye kararı almaları ve bu madde hükümlerinden yararlanmak için Bakanlığa başvurmaları hâlinde, tasfiye süreçlerinin tamamlanması ve birliğin ticaret sicil kayıtlarının silinmesini takiben, Hazine alacağına dönüşen DFİF kaynaklı kredi borçlarının ve 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip edilen borçları ile kamuya olan diğer borçlarının tasfiye kararının Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi’nde yayımlandığı tarih itibarıyla bakiyelerinin terkin edilmesi hususunda Bakanlığın talebi ve Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir. Birliklerin kamu kurum ve kuruluşlarına olan borçları tasfiye işlemlerinin yürütülmesi ve sonuçlandırılmasına engel teşkil etmez.

Tasfiye kararı alan birliklerin terkine konu borçlarına ve fer’ilerine tasfiye kararının Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi’nde yayımlandığı tarihten itibaren faiz ve gecikme cezası tahakkuk ettirilmez. Terkine konu borçlara ilişkin olarak birlikler ve yöneticileri hakkında yürütülen icra, takip ve haciz işlemleri ilgili idarelerce durdurulur. Bu borçlara

ilişkin olarak açılmış davalarda tasfiye ve terkin işlemleri tamamlanana kadar mahkemelerce yargılamanın durdurulmasına karar verilir. Tasfiye sürecinde, üzerinde takyidat bulunan varlıkların satılarak tasfiye edilmesi hâlinde, bütün takyidatlar bedel üzerine taşınmak suretiyle ilgili kamu idarelerince tasfiye kurulunun bildirimini üzerine kaldırılır. Tasfiye ve terkin işlemlerinin tamamlanması hâlinde, durdurulmuş olan icra, takip ve haciz işlemleri ile davalar kendiliğinden düşer.

Birliklerin tasfiyesine ilişkin kendi mevzuatlarındaki hükümler bu madde kapsamında tasfiye kararı alan birlikler hakkında uygulanmaz.

Birliklerin varlıklarının tasfiyesi sonucunda elde edilecek gelir öncelikle personeline olan borçlarının ödenmesinde kullanılır. Artan değerler 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesindeki sıraya göre dağıtılır. Tasfiye süreci tamamlandıktan sonra herhangi bir artı değer kalması durumunda kalan tutar Hazineye aktarılır. Bu maddeye konu kamu alacaklarından kaynaklanan bilanço açıkları için ortaklara ek ödeme yükümlülüğü getirilmez.

Tasfiye ve terkin işlemleri tamamlanmadan tasfiye kararından dönen birlikler için bu madde kapsamında tahakkuk ettirilmeyen faiz ve gecikme cezaları donduruldukları günden itibaren yeniden hesaplanarak tahakkuk ettirilir ve icra, takip ve haciz işlemleri ile durdurulmuş davalar yürütülmeye devam olunur. Tasfiye kararı alındığı tarih ile tasfiyenin kapatıldığı veya vazgeçme hâlinde vazgeçildiği tarih arasında her türlü zamanaşımı ve hak düşürücü süreler işlemez.

Borçları terkin edilen birliklerin, söz konusu borçlara ilişkin şahsi sorumluluğu, yargıya intikal eden konularda mahkeme kararı, yargıya intikal etmemiş olanlarda ise Bakanlık incelemesi sonucunda tespit edilmiş olan yönetim kurulu üyeleri ve yöneticileri başka bir kooperatif veya birlikte ortak, temsilci, yönetici ve yönetim kurulu üyesi olamazlar. Tasfiye olan birliğin faaliyet konusu ile ilgili başka bir birlik kurulamaz.

Bakanlar Kurulu tarafından terkinin uygun görülen borçlar ile tasfiye sonrasında Hazineye intikal eden varlıkları mahiyetlerine göre ilgili devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Bu maddenin uygulanmasına ve tasfiye işlemlerine ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın görüşü üzerine Bakanlık tarafından sevk edilecek Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenir.”

MADDE 56 – 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 57 – 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Teşebbüslerin uygulayacakları fiyatlar ve görev zararı uygulaması:

MADDE 35 – 1. Teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar, işletmelerinde üretilen mal ve hizmet fiyatlarını tespit ederler.

2. Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirebilir veya ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarını tespit edebilir.

3. İkinci fıkra çerçevesinde Bakanlar Kurulunca teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının satış fiyatının altında tespit edilmesi veya teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara faaliyet alanları ile ilgili olarak görev verilmesi hâlinde söz konusu görevler ile ilgili bu kuruluşlara ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanır.

4. Görev zararı bedeline ilişkin hususlar ve bu bedelin hesaplanma yöntemi Bakanlar Kurulu kararında açıkça belirtilir.

5. Her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir.

6. Görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ilgili bakanlık ve/veya diğer kamu kuruluşlarının denetim personeli incelemede görevlendirilebilir. Talep edilmesi hâlinde incelemeyle ilgili her türlü bilgi ve belgenin bir örneğinin teşebbüsçe denetim personeline sunulması ve gereken kolaylığın sağlanması zorunludur.

7. Bu madde uyarınca; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların muhasebe kayıtlarına göre gerçekleşen görev zararı bedeli; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malı Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tabi değildir.

8. Altıncı fıkra kapsamında yapılan inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan ödemeler arasında fark bulunduğu tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir. Ancak, ilgili teşebbüs, müessese veya bağlı ortaklık tarafından yapılan talebin sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve işlemlere ilişkin tutarları da içerdiğinin tespiti hâlinde, bu belge ve işlemlere ilişkin olup Hazine Müsteşarlığı tarafından teşebbüse ödenmiş bulunan tutar, söz konusu ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun

çerçevesinde gecikme zammı oranında faiz uygulanarak tahsil edilir.”

MADDE 58 – 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Maliye Bakanı, bu Kanun Hükmünde Kararnameye tabi teşebbüslerin kârlarından Hazineye tekabül eden tutarları bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen kısıtlamalara tabi olmaksızın, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine genel bütçeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

7. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye tabi kamu iktisadi teşebbüsleri ile Hazinesinin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamı veya bir kısmı, ilgili teşebbüs, işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 59 – 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’ye ait görev zararı:

GEÇİCİ MADDE 10 – 1. 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan dâhilde işleme rejimi kapsamındaki satışlarıyla ihracatından doğan görev zararı bedeli, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacak incelemeyi müteakip, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 5018 sayılı Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tabi değildir.”

MADDE 60 – Bu Kanunun;

- a) 2, 8, 14, 22, 23 ve 42 nci maddeleri 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 16 ve 17 nci maddeleri 1/1/2014 tarihinde,
 - c) 19 uncu maddesi 1/5/2013 tarihinde,
 - ç) 45 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yayımı tarihinden altı ay sonra,
 - d) 52 nci maddesi 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 61 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

17/4/2013